

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876

Nr. 23

Utgitt 17 juni

1929

Skrivelse fra Justisdepartementet.

10 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., stadfestet en av herredstyret i Leinstrand herred, Sør-Trøndelag fylke, den 3 mai 1929 vedtatt beslutning om forandring av politivedtekten for herredet, hvorefter vedtekten § 11 fremtidig skal lyde således:

«Ingen må gi konsert, offentlig forestilling, offentlig forevisning o. l. eller som næring holde offentlig dans, karusell, skytebane, ringkasting o. l. uten politiets (lensmannens) tillatelse. En gitt tillatelse kan når som helst tilbakekalles.

Enhver som har fått tillatelse som foran omhandlet, skal etterkomme de bestemmelser som politiet måtte foreskrive.

Offentlige sammenkomster til avholdelse av dans eller annen lystighet må på forhånd anmeldes til politiet som når som helst kan påby opphør hvis noget finner sted, hvorved den offentlige orden forstyrres.»

Skrivelse fra Socialdepartementet.

10 juni.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 2 april 1917 § 5 den vedtekt for herberger- og bevertnernæringen i Fåberg herred, Opland fylke, som Fåberg herredstyre har vedtatt i møte 16 mai 1929, dog med enkelte redaksjonelle forandringer, hvorefter vedtekten får følgende ordlyd:

§ 1. Enhver som gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjhus) eller bevertning med mat og drikke, skal sørge for at der i de dertil benyttede lokaler ikke forefaller noget som strider mot orden og sømmelighet. Berusede personer må ikke gis adgang til herberge eller bevertninger.

§ 2. Ingen må i herberge eller bevertninger finnes i beruset tilstand, eller gjøre sig skyldig i voldsom eller støiende opptreden, hvorved andre gjester eller verten eller dennes

10 juni. familie eller tjenere fortrediges, beboere eller omboende forstyrres, og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargerlig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 10 aften til kl. 7 morgen, samt søn- og helligdager til kl. 5 em. I den forbudte tid må ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder, og ingen bevertning med mat eller drikke finne sted.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt til politiet ved enkelte leiligheter å gi bevertningssteder, hvor bevertning med spise skjønnes å være hovedsaken og hvor tillatelsen antas ikke å ville bli misbrukt, tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere enn i 1ste ledd bestemt.

Politiet kan dog i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning tidligere enn foran bestemt.

Politiets tillatelse kan når som helst uten varsel forandres eller tilbakekalles.

Ved foranstående paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for skjenking av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød gjeldende bestemmelser.

§ 4. Det er tillatt å anvende kvinnelig betjening i bevertninger; dog kan politiet, forsåvidt det måtte finne grunn til det, helt eller delvis forby anvendelse av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder med tilligelser, herunder også klubblokaler og friluftskafeer, hvor der bevertes med mat og drikke, er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte rusdrikke, jfr. lov av 5 april 1927 § 59.

§ 6. Politiet kan når som helst i den tid herberger og bevertninger er åpne, inspisere disse og alle de rum som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslåes på et iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter straffes med bøter, jfr. straffelovens § 339 nr. 2. Disse vedtekter trer i kraft fra 1 juli 1929.

10 juni.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 med enkelte redaksjonelle endringer Stavanger bystyres beslutning i møte 4 april 1929 om

forandring av § 1 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder. Forandringen gjelder inntil videre fra og med 1 juli 1929 å regne.

Vedtektens § 1 vil etter forandringen få følgende ordlyd:

Utsalgssteder skal i almindelighet holdes lukket hverdager fra kl. 7 eftermiddag (kl. 19) til kl. 8 morgen, de siste 8 — åtte — hverdager før julaften fra kl. 8 aften (kl. 20), søn- og helligdager samt 17 mai den hele dag. Julaften lukkes kl. 4 em. (kl. 16). I tiden fra 1 juli til 15 august lukkes alle hverdager kl. 6 em. (kl. 18) undtagen lørdag, da der lukkes kl. 7 em. (kl. 19). Under bestemmelsen om sommerlukning inngår ikke fisk- og delikatesseforretninger, heller ikke utsalgssteder, hvor der kun selges kolonial-, brød- og konditorvarer.

Herfra gjelder følgende undtagelser:

- 1) Aviskiosker, apotek og bevertningssteder er helt undtatt.
- 2) Utsalgssteder, hvor der ikke selges andre varer enn friske grønnsaker og frukter, fiken, dadler, spisechokolade, konfekt, sukkertøi, iskrem, brus, selters, vorterøl, samt cigarer, tobakk og artikler for tobakksrøking, spillkort, dag- og ukeblader, frimerker og brevkort, skal holdes lukket hverdager fra kl. 9 aften (kl. 21) til kl. 7½ morgen, hverdager før søn- og helligdager, markedsdager, dagen før og etter markedsdager samt de siste 8 — åtte — hverdager før julaften dog først fra kl. 10 aften (kl. 22).
- 3) Utsalgssteder, hvor der ikke selges andre varer enn melk, fløte, smør, margarin og innenlandsk ost, holdes lukket hverdager fra kl. 8 aften (kl. 20) til kl. 7 morgen; disse utsalgssteder kan søn- og helligdager holdes åpne til kl. 10 formiddag samt fra kl. 5½ til kl. 7 eftermiddag (kl. 17½—19).

Skrivelse fra Justisdepartementet.

11 juni.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., stadfestet en av herredstyret i Ørland herred, Sør-Trøndelag fylke, den 28 mai 1929 vedtatt beslutning om forandring av politivedtekten for herredet, hvorefter vedtektens § 12 fremtidig skal lyde således:

«Ingen må som næring holde offentlig dans, karusell, skytebane, ringkasting eller lignende, eller gi offentlige konserter eller forestillinger, gå omkring i herredet for å musi-

- 11 juni. sere, forevise kunster, severdigheter eller lignende uten politiets (lensmannens) tillatelse. Enhver som har fått sådan tillatelse, må etterkomme de regler som politiet måtte foreskrive.

En gitt tillatelse kan når som helst tilbakekalles.

Andre offentlige sammenkomster til avholdelse av dans eller annen lystighet må på forhånd anmeldes til politiet som når som helst kan påby opphør hvis noget finner sted, hvorved den offentlige orden forstyrres.»

- 11 juni. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v., stadfestet en av herredstyret i Malvik herred, Sør-Trøndelag fylke, den 30 august 1927 og 30 mai 1929 vedtatt beslutning om ny politivedtekt for herredet, som skal tre istedenfor den ved kongelig resolusjon av 16 oktober 1897 stadfestede politivedtekt.

Den nye vedtekt er sålydende:

§ 1. På offentlig vei, — herunder i disse vedtekter er innbefattet enhver plass, vei eller adkomst, der er åpen for almindelig ferdsel, — må oppløp, sammenstimlen av folk, eller slagsmål, skriken eller annen larmende, voldsom eller fornærmelig adferd, hvorved den offentlige orden forstyrres, veifarende forulempes, eller ferdselen hemmes, ikke finne sted. På eller ved offentlig vei er det forbudt å fortære berusende drikke, spille kort, musisere eller danse.

§ 2. Når mange mennesker samles på offentlig vei, ved inngang til forsamlingslokaler, forlystelsessteder, eller ved andre anledninger, skal de rette sig efter de av politiet til ordenens overholdelse gitte anvisninger.

§ 3. Det er forbudt å flytte, bortta, skjære eller risse i, skrive, male eller tegne på, bøie, løsrive eller på annen måte beskadige eller besudle de til offentlig nytte eller prydelse bestemte innretninger eller gjenstander, såsom trær, stakitter, vannposter, veistolper og desslike. Det samme gjelder den til offentlig vei støtende del av hus eller plankeverk, port eller annet sådant.

§ 4. På eller utover offentlig vei eller i dens umiddelbare nærhet må ingen avfyre gevær eller annet skytevåben uten under militær kommando, ei heller avbrenne fyrverkeri, krutt eller eksploderende stoffer, kaste sten eller annet som kan bevirke skade eller være til forulempelse for de forbi-

passerende på veien. Ved mineringsarbeider så vel som ved 11 juni.
omgang med skytevåben på offentlig vei må tilbørlig forsiktighet iakttas.

§ 5. På kirkegårdene må ingen lek eller annen med hensyn til disse steder upassende opførsel finne sted. Ingen må trenge inn på kirkegårdene til de tider, da inngangene holdes lukket, eller på kirkegårdene stige over innhegninger, beskadige trær, blomster eller andre vekster eller på annen måte beskadige eller besudle gravsteder eller andre på kirkegården værende anlegg. Mindre barn må ikke komme på kirkegårdene uten i følge med og under opsikt av andre personer. Det er forbudt der å medta hunder.

§ 6. Med formannskapets samtykke kan lensmannen forby kjelke- og skirenning på nærmere betegnede veier.

§ 7. I mere tett bebyggede strøk kan politimesteren med formannskapets samtykke forby transport av stinkende eller bløt gjødsel, uten i tett lukkede kasser eller vogner.

§ 8. Det er forbudt å la hingster, olme okser eller andre for den personlige sikkerhet farlige dyr gå løse i uinnhegnet til offentlig vei støtende havnegang eller eng, så vel som i innhegning ved offentlig vei, med mindre innhegningen er forsynt med så høit og sterkt gjerde at dyret ikke kan springe over eller trenge igjennem.

§ 9. Når hunder viser sig biske eller glubske eller har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller hester ved å fare imot dem eller gjøre ad dem, skal eieren, efter politiets nærmere bestemmelse, holde sådanne hunder bundet eller forsynet med forsvarlig munnkurv.

§ 10. Offentlig sammenkomst til avholdelse av dans eller annen lystighet må ikke finne sted, uten at sammenkomsten i betimelig tid forut er anmeldt til politiet av arrangørene. Såfremt støi eller annen adferd som forstyrrer den offentlige fred og orden finner sted, kan politiet når som helst påby opphør.

§ 11. Offentlig forestilling eller forevisning av hvilken som helst slags, herunder også innbefattet å reise rundt i bygden for å musisere, samt offentlig dans, forsåvidt vedkommende gjør sig en næring derav, må ikke finne sted uten politiets tillatelse. For enhver sådan forestilling eller forevisning erlegges forskuddsvis til herredskassen en avgift efter politiets nærmere bestemmelse fra 2 til 20 kroner for hver dag eller kveld forestillingen varer. Politiet kan i sær egne tilfelle frafalle avgiften. Undtatt herfra er forestillinger i oppbyggelig og veldedig øiemed, eller som gis av avholds- lag, ungdomslag, skytterlag og lignende. Politiet kan av-

11 juni. bryte eller forby en forevisning, forestilling eller annen offentlig prestasjon, når gitte påbud ikke etterkommes, og de tilstedeværende skal da straks begi sig rolig bort.

§ 12. Omvandrende personer, der utfører sang eller annen musik, foreviser kunster og annen severdigheter eller desslike, må ikke uten politiets tillatelse ta plass på offentlig vei.

§ 13. Overtredelse av denne vedtekt samt de i henhold til den gitte bestemmelser straffes efter straffelovens § 339,2.

11 juni. **Regler for bruk av statens vei fra Kampe- seter til Sikkilsdalen med arm til Skifte- bekken i Nedre Heimdalen, utferdiget av Land- bruksdepartementet.**

§ 1. Kjøring med motorvogn (automobil) er forbudt. I rent spesielle tilfelle kan departementet dispensere fra dette forbud.

§ 2. Kjøring med motorsykel kan på derom innsendt skriftlig andragende tillates av landbruksdirektøren for en enkelt gang eller for et år om gangen. Drives kjøringen erhvervsmessig, må det til lensmannen i Nord-Fron betales en avgift, som for motorsykel med sidevogn er kr. 75,00 og for motorsykel uten sidevogn er kr. 50,00 pr. år.

§ 3. Det er forbudt å kjøre lass som for nogen del sleper i veibanen, samt å henlegge tømmer, ved, mose og lignende i veibanen, veigrøftene eller på veiskråningene.

§ 4. Til lasskjøring skal benyttes:

- a. Kjerrer og 1-spente firhjulte vogner med minst 7,8 cm. (3") felgbredde.
- b. 2-spente firhjulte vogner med minst 10,4 cm. (4") felg- bredde.

Kjerrehjulene skal minst være 90 cm. høie og de fir- hjulte vogners hjul minst 70 cm. høie.

§ 5. Overtredelse av disse regler straffes efter loven.

11 juni. **Skrivelse fra Finans- og Tolldepartementet.**

I henhold til den departementet ved kongelig resolusjon av 19 juni 1897 gitte bemyndigelse har departementet idag truffet bestemmelse om, at det fra 1 juli 1929 inntil videre skal være tillatt fra Sverige å innføre tollbare varer, som ikke er ledsaget av passerseddel, over den nuværende toll- vaktstasjon Vilsberg i Eidskog herred, som så- ledes går over til fortollingsstasjon.

12 juni. **Skrivelse fra Socialdepartementet.**

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av

2 april 1917 § 5 den vedtekt for herberger- 12 juni.
og beverternæringen i Krødsherad herred,
Buskerud fylke, som Krødsherad herredstyre har fastsatt i
møter 15 april og 3 juni 1929, dog med enkelte redaksjo-
nelle endringer.

Vedtekten, som skal gjelde inntil videre fra og med 1
juli 1929, er sålydende:

§ 1. Enhver, der gjør sig en næring av å drive her-
berge (hotell, pensjonat, losjihus og lignende) eller bevert-
ning med mat eller drikke, skal sørge for, at der i de der-
til benyttede lokaler intet forefaller, som strider mot orden
og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til bevert-
ninger eller herberger.

§ 2. Ingen må i herberger eller bevertninger finnes i
åpenbar beruset tilstand eller gjøre sig skyldig i voldsom
eller støiende optreden, hvorved andre gjester, verten eller
dennes familie eller tjenere fortrediges, eller andre av husets
beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen
måte vise uanstendig eller forargelig opførsel.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 22
til kl. 8. I denne tid må ingen bevertning med mat eller
drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig
på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende
og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å
gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som
å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder,
hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken,
og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at
vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden,
eller hvor naboene forstyrres ved støi i lokalet, pålegge luk-
ning kl. 19.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel
tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen foran-
dring i de om tiden for salg og skjenking av brennevin, øl,
vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestem-
melser.

§ 4. Anvendelse av kvinnelig betjening i bevertninger
er tillatt. Dog kan politiet for så vidt det måtte finne
grunn dertil helt eller delvis forby anvendelsen av kvinner
under en viss alder.

12 juni. § 5. På bevertningssteder med tilliggelser, hvor der bevertes med mat eller drikke, er det forbudt å fortære afhentede eller medbragte rusedrikke som bevertningens innehaver overhodet eller på det tidspunkt ikke har rett til å skjenke, jfr. lov av 5 april 1927.

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tiden herberger og bevertningssteder er åpne, inspisere disse og alle rum, som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og enhver bevertning.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339 nr. 2.

13 juni. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, har Landbruksdepartementet under 13 juni 1929 fastsatt følgende fiskeriregler for Norderhov herred, Buskerud fylke:

1) Bruk av oter eller lignende redskap er til enhver tid forbudt.

2) I tiden fra og med 20 september til og med 25 oktober er alt annet fiske enn stangfiske forbudt.

Denne bestemmelse gjelder dog ikke for fiske i vann på Krokskogen i Norderhov sogn.

3) Bundne redskaper med mindre avstand mellom knutene enn 30 mm., målt i våt tilstand, og redskaper av stift materiale med mindre avstand mellom spilene enn 30 mm. er til enhver tid forbudt.

Fra disse bestemmelser undtas ruser og lignende redskaper, når de ikke settes i elv eller bekk eller i mindre avstand enn 50 meter fra elvs eller bekks innløp i eller utløp av vann.

4) Disse fiskeriregler trer i kraft den 15 juli 1929. Fra samme tidspunkt opheves de ved kongelig resolusjon av 23 mai 1913 fastsatte fiskeriregler for Norderhov herred.

Overtredelse av reglene er belagt med straff.

5) Nærværende fiskeriregler kommer ikke til anvendelse på de områder, for hvilke de ved kongelig resolusjon av 29 juni 1917 utferdige fiskeriregler for Tyri-, Holts- og Stensfjorden er gjeldende, og heller ikke på de områder for hvilke de ved kongelig resolusjon av 30 mai 1911 gitte regler for Øiangen m. v. er gjeldende.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

13 juni.

I henhold til § 3 i bygningsloven av 22 februar 1924 stadfesteres som gjeldende inntil videre de av Sarpsborg bystyre i møte den 18 april 1929 vedtatte bygningsvedtekter for byen, dog med enkelte endringer, hvorefter bygningsvedtektene får følgende ordlyd:

(Til § 8). 1.

Bygningsrådet kan meddele midlertidige undtagelser fra gjeldende lov og vedtekters bestemmelse i den utstrekning og på sådan måte som bestemt i bygningslovens § 8.

(Til § 12). 2.

Stadskondiktøren benevnes bygningschef. Han fratrær bygningsrådet ved behandling av kommunens byggeanmeldelser og får ingen befatning med inspeksjon av kommunens byggearbeider.

Til § 28^a). 3.

Mindre vesentlige forandringer i byplanen kan foretas av bygningsrådet i den utstrekning og på sådan måte som fastsatt i bygningslovens § 28^a.

Enhver forandring i byplan som berører Statens eiendommer må dog på forhånd stadfesteres av vedkommende regjeringsdepartement.

(Til § 47). 4.

a. Grunneierens plikt til å refundere kommunen dens utlegg til erhvervelse av grunn til gate skal gjelde inntil det maksimum og på en sådan måte som bestemt i bygningslovens § 47.

b. Er der ydet refusjon til kommunen for gategrunn til en mindre bredde og gaten senere besluttet utvidet til en større bredde, plikter grunneieren også å refundere kommunen dens utlegg til den ytterligere grunnerhvervelse inntil det maksimum og på sådan måte som bestemt i bygningslovens § 47.

c. Dog skal for de deler av byen som omfattes av bykonvensjonen (kongelig resolusjon av 8 juli og 4 august 1840) gjelde de bestemmelser angående gateavgifter som er bestemt ved kongelig resolusjon av 28 mars 1913.

(Til § 57). 5.

Lovens bestemmelser om opmåling og kartlegning ved salg av faste eiendommer og om hjemmelsbrev på solgte eiendommer skal også gjelde ved bygsel- og festebrev. Be-

13 juni. taling for forretningen erlegges efter det fastsatte regulativ, approbert ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 20 november 1920.

(Til § 61). 6.

Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, og ingen eldre bygning må innredes til dette øiemed (jfr. §§ 104 og 105), uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. Det samme gjelder om bygning bestemt til opphold for dyr.

I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

(Til § 62).

7.

Ethvert grunnstykke som utenfor regulert strøk bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker, eller hvor eldre bygning innredes til dette øiemed (jfr. §§ 104, 105), må ha eller skaffes sådan adkomst som bestemt i bygningslovens § 62.

(Til § 82).

8.

I bygninger på over 3 etasjer med beboelse over 3dje etasje kan bygningsrådet forlange at enkelte eller samtlige etasjeadskillere skal utføres av ildfast materiale. I alle tilfelle skal i sådanne bygninger etasjeadskillerne på undersiden forsynes med ildsikkert belegg på en sådan måte at der intet mellomrum blir mellom dette og de ildfaste vegger, likesom belegget ikke må brytes av vegger som ikke er ildfaste.

(Til § 97).

9.

Hvor det ifølge bygningsrådets skjønn anses nødvendig, skal der anbringes snefanger og stiger av ildfast materiale for brandvesenet i den utstrekning og av sådanne materialer og konstruksjoner som bygningsrådet godkjenner.

(Til § 98).

10.

Fra enhver bygning som inneholder beboelsesrum (jfr. § 104) eller arbeidsrum (jfr. § 105) og fra alle bygninger som ligger til gate samt for øvrig hvor bygningsrådet finner det påkrevd, skal takvann avledes til offentlig kloakk gjennom kloakkavstikker eller, hvis offentlig kloakk ikke forefinnes, på annen av helserådet godkjent måte. I sistnevnte tilfelle skal avledning foretas til offentlig kloakk når sådan er anlagt og huset tilknyttes denne (jfr. § 60 punkt 2, 3).

(Til § 108). 11. 13 juni.

2net punktum forandres til:

Enn videre skal der til hver leilighet være de nødvendige rum til opbevaring av klær og brensel samt til hvert kjøkken et rum i direkte forbindelse med fri luft til opbevaring av matvarer.

(Til § 113). 12.

Trebygninger kan opføres overalt undtagen i de på kart datert 15 februar 1926, Sarpsborg stadsingeniørkontor den 14 januar 1929, med rød farve angivne arealer.

(Til § 118). 13.

I strøket mellom Alvimveien og Glommen fra Buvik-oddene og til bygrensen i syd, kan der opføres sjøboder og pakkhus av tre og utmuret bindingsverk. Grunnflaten må ikke være større enn 250 kvm. og høiden av sidevegger og gavler ikke være større enn for trebygninger bestemt.

Bygningene skal ha en avstand fra nabogrunn av minst 5 m. Denne avstand kan ikke erstattes av brandvegg.

(Til § 119). 14.

Skur på inntil 20 kvm. grunnflate og inntil 3 meters mønehøide kan tillates opført hvor bygningsrådet finner at rimelige hensyn taler derfor når skuret ikke opføres inn til en nabovegg av tre og der tinglese erklæring om at skuret skal rives straks bygningsrådet forlanger det.

(Til § 129). 15.

Forsåvidt arbeiderne må opholde sig ved bygget også i hvilepausene (frokost- og middagstid), skal der sørges for tilstrekkelig stort, lyst og luftig opholdsrum for dem. Sådant rum eller eventuelt barakke skal være forsynt med tette vegger og tak og med fast, tørt gulv. Rummet må ha en minste høide av 2,20 m. og være forsynt med tilstrekkelig stort vindu som må kunne åpnes, og med låsbar dør. Materialer, verktoier og redskaper må ikke lagres i rummet.

Der må også sørges for fornødent privet eller pissoir på byggestedet.

Helserådet kan påby nærmere bestemmelser vedrørende sådanne priveter.

(Til § 137). 16.

Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann, under sådant ansvar og på sådan måte som bygningslovens § 137 bestemmer.

13 juni. (Til § 144).

17.

For behandling av anmeldelser m. v. erlegges betaling efter det fastsatte regulativ, approbert ved Arbeidsdepartementets skrivelse av 20 november 1920.

(Til § 146).

18.

Helserådet kan påby foranstaltninger for avledning av grunn-, over- og spillvann fra alle tomter, også sådanne som ikke er eller aktes bebygget.

(Til § 150).

19.

Ubebygget tomt skal holdes i ryddig og ordentlig stand.

(Til § 155).

20.

De tidligere approberte byggeforskrifter 'som ikke er gjentatt i denne lov og disse vedtekter, opheves hermed. Dog skal fremdeles være gjeldende de byggeforskrifter og øvrige bestemmelser som er tilknyttet reguleringsplaner approbert av Arbeidsdepartementet.

14 juni.

Lov om namneskifte for byen Trondhjem.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 10 juni 1929 sålydende:

§ 1. Namnet på den byen som no heiter Trondhjem, skal frå 1 januar 1930 vera Nidaros.

§ 2. Frå den tid denne lovi er utferda, og til 1 januar 1931 må ingen taka i bruk namnet Nidaros i eit firma, når han ikkje vilde havt rett til å bruka namnet Trondhjem i eit firma som ellest lyder likt.

§ 3. Denne lovi tek til å gjelda straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 14 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

14 juni.

Lov om forandringer i lovgivningen om

Nr. 2. Pensjonsfondet for Geistliges Enker.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 juni 1929 sålydende:

§ 1. Under forutsetning av at de geistlige embedsmenn beholder sin nuværende adgang til å sikre sine enker pensjon

av Statens Pensjonskasse, bortfaller rett til pensjon av Pensjonsfondet for Geistliges Enker for enker efter de geistlige embedsmenn, som utnevnes efter denne lovs ikrafttreden og som ikke i tidligere prestestilling har sikret vedkommende hustru pensjon av Den Norske Enkekasse. 14 juni. Nr. 2.

§ 2. Efter at de forpliktelse som påhviler fondet i henhold til den nugjeldende lovgivning er dekket, anvendes fondets renteavkastning (efterat et passende beløp er anvendt til gratialer til trengende presteenker) på følgende måte:

Til enker efter geistlige embedsmenn som er fratrådt med pensjon eller avgått ved døden før 1 juli 1921, utredes der efter Kirke- og Undervisningsdepartementets nærmere bestemmelse av fondet — så vidt tilstrekke kan — et årlig tillegg til pensjonene, inntil enkenes samlede pensjoner (av fondet, Den norske Enkekasse og Statens Pensjonskasse) andrar til høist 80 % av den pensjon som Pensjonskassen til enhver tid yder enker efter embedsmenn med samme pensjonsanciennitet i samme embede.

§ 3. Når fondet i sin tid får overskudd, tillegges dette kapitalen inntil Kongen med Stortingets samtykke nærmere bestemmer anvendelsen.

§ 4. Når der ikke lenger finnes nogen av fondet pensjonsberettiget enke, treffer Kongen med Stortingets samtykke nærmere bestemmelse om fondets endelige anvendelse.

§ 5. Denne lov trer i kraft fra 1 juli 1929.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 14 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

O. Mjelde.

B. Rolsted,
kst.

Lov om tillegg til lov om forhyrings-, 14 juni. feste- og engasjementskontorer av 12 juni Nr. 3. 1896.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 juni 1929 sålydende:

I.

Bevilling til å drive forhyringsvirksomhet mot godtgjørelse skal herefter ikke gis. Bevillinger som er gitt til å drive sådan virksomhet, bortfaller senest innen 5 år efterat denne lov er trådt i kraft. Er tillatelsen gitt inntil videre, bort-

- 14 juni. faller bevillingen innen 2 år, og dersom den er gitt på åremål, innen 1 år efterat denne lov er trådt i kraft.

Den som vil gjøre gjeldende krav på erstatning fordi hans bevilling er bortfalt, må reise søksmål mot staten innen 3 måneder efter utløpet av den frist som er satt i foregående ledd.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 14 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

- 14 juni. Lov om forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift til Nordland og Troms fylkeskommuner.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 juni 1929 sålydende:

§ 1. Lov angående medisinalavgift til Nordland og Troms fylkeskommuner av 12 mai 1866 med senere endrings- og tilleggslover blir gjeldende utover 1 juli 1929 og inntil videre, dog ikke lenger enn til 1 juli 1931.

§ 2. Denne lov trer i kraft 1 juli 1929.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 14 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

- 14 juni. Lov om endring i og forlenget gyldighet av lovgivningen om medisinalavgift i Finnmark.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 juni 1929 sålydende:

§ 1. Lov om medisinalavgift i Finnmark av 18 mai 1860 med senere endrings- og tilleggslover blir gjeldende utover

1 juli 1929 og inntil videre, dog ikke lenger enn til 1 juli 1931. 14 juni.

Nr. 5.

Følgende bestemmelser i loven skal herefter lyde således:

§ 1 litr. a.

«av hvert 100 kg. fersk, levende eller frossen fisk og sild (agnsild undtatt) 7 øre»

Som nytt litr. q. tilføies i § 1:

«av hvert 100 kg. sild (saltet) 18 øre
dog ikke mindre enn 12 øre pr. tønne.»

§ 2. Denne lov trer i kraft 1 juli 1929.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 14 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

B. Rolsted,

kst.

Lov om endring av lov om hærens utreder- 14 juni.
kvarterer av 6 juni 1891. Nr. 6.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 12 juni 1929 sålydende:

I.

Følgende paragrafer i lov om hærens utrederkvarterer av 6 juni 1891 skal fremtidig lyde således:

§ 1. Ethvert virkelig kvarter (tjenestekvarter) er forpliktet til å anskaffe og underholde en til den militære tjeneste fullkommen dyktig hest (tjenestehest).

Ethvert overtallig kvarter (trosskvarter) er forpliktet til å anskaffe og underholde en duelig trosshest, forsåvidt sådant forlanges.

§ 2. Når i fredstid en tjeneste- eller trosshest mangler på et kvarter, plikter vedkommende utreder å få en ny hest antatt innen først inntreffende 15 mars.

Opstår mangelen mellom 15 januar og 15 mars, har utrederen utsettelse med anskaffelse av ny hest til 15 mars i det påfølgende år.

I fredstid kan vedkommende regimentschef på ansøknings gi en utreder utsettelse med å innsette ny tjenestehest utover de foran nevnte frister, når tjenstlige hensyn ikke er til hinder herfor og det for utrederen er en velferdssak å få den ansøkte utsettelse.

14 juni.
Nr. 6.

Under krig eller når vedkommende avdeling skal settes på feltfot, blir de ledige nummer på kvarterene å besette innen 14 dager etterat forlangende herom er blitt utrederen meddelt.

Er ny hest ikke antatt innen de ovenfor bestemte terminer, kan vedkommende regimentschef for utrederens regning kjøpe en for tjenesten skikket hest og i mangel av minnelig betaling la de med kjøpet forbundne omkostninger inn-drive ved utpantning.

§ 3. Til bedømmelse og antagelse av tjeneste- og trosshester anordnes remontenevnder. Disses antall i fredstid fastsettes av Kongen med Stortingets samtykke.

Hver nevnd skal i fredstid minst bestå av en militær chef som formann, en fastlønnet veterinærofficer og to utredere, en fra kavaleriet og en fra et av de kjørende våben. Av Kongen kan med Stortingets samtykke sønnenfjelske remontenevnd forsterkes med 1 officer av minst kapteins grad fra et av de kjørende våben. Nordenfjelske remontenevnd kan på samme måte forsterkes med 1 officer av minst kapteins grad av et av de kjørende våben. Formannen er i tilfelle opmann.

For hvert medlem av nevnden beskikkes varamann.

Enhver utreder er forpliktet til å motta beskikkelse til medlem av remontenevnd for en tid av 4 år, hvorefter han er berettiget til i likeså lang tid å undslå sig for sådant hverv.

Nevndenes antall og sammensetning i krigstid bestemmes av Kongen.

Forsvarsdepartementet fastsetter instruks for nevndene, beskikker medlemmene av disse nevnder og deres varamenn, for utredernes og deres varamenns vedkommende efter innstilling fra utrederne gjennom deres organisasjoner.

Nevndenes medlemmer tilståes på reiser skyss- og kostgodtgjørelse efter loven, utrederne samme godtgjørelse som de øvrige.

Tjeneste- og trosshester antas av vedkommende nevnd ved de markeder, de hesteutstillinger og på de steder for øvrig, som av Forsvarsdepartementet bestemmes, efter forutgående bekjentgjørelse.

Hest, som en nevnd har erklært skikket som tjeneste- eller trosshest ved en bestemt våben- eller troppeart, men som ikke straks innsettes som sådan, kan innen et tidsrum og efter regler, som fastsettes av Forsvarsdepartementet innsettes i ledig nummer, uten at ny bedømmelse av remontenevnd finner sted.

Tjeneste- og trosshest føres i rulle ved den avdeling ved

hvilken de er innsatt, og forsynes i fornøden utstrekning med 14 juni.
merke efter Forsvarsdepartementets bestemmelse. Nr. 6.

§ 4. En tjenestehest bør i regelen ikke antas i yngre alder, enn at den fyller sitt 5te, og ikke i eldre alder, enn at den fyller sitt 7de år i det år da den kan påregnes dressert. Den må holde i høide minst 155 cm. anlagt mål, ha rene og sterke ben, være fri for vesentlige mangler og i øvrig således bygget at den svarer til sin bestemmelse.

Av hingster antas kun det antall som anses ønskelig som stodhingster.

Hopper kan antas, men likeledes kun i det antall og på de betingelser, som Kongen måtte bestemme.

Brokete og hvite hester antas ikke.

En trosshest bør i regelen ikke antas i yngre alder, enn at den fyller sitt 5te år og ikke i eldre alder, enn at den fyller sitt 8de år i det år den første gang kan påregnes anvendt i tjenesten. Den må holde i høide minst 152 cm. anlagt mål og for øvrig være således bygget at den svarer til sin bestemmelse.

Med hensyn til antagelse av hingster og hopper som trosshester gjelder samme regel som for antagelse av tjenestehester.

Tjenestehester, som ikke er lavere enn 152 cm., og trosshester, som ikke er lavere enn 150 cm., kan antas, når de, uaktet deres mindre høide, måtte anses fortrinlig skikket for tjenesten.

Kongen kan derhos for de distrikter hvor han måtte anse det fornødent, nedsette de i nærværende paragraf nevnte høidegrenser til 152 cm. for tjenestehester og 150 cm. for trosshester.

§ 5. Enhver hest, som fremstilles for en remontenevnd og av denne gis attest for å være skikket til tjeneste- eller trosshest, skal takseres av nevnden. Denne takst blir gjeldende, hvis hesten straks innsettes i nummer. Innsettes hesten senere overensstemmende med § 3 næstsiste ledd, forholdes der med hensyn til dens taksasjon, således som Forsvarsdepartementet bestemmer.

Overtakst finner ikke sted.

Hver gang en hest møter frem til tjeneste, og hver gang den avleveres fra denne, skal der avgis kjennelse om den stand hvori den er. Sådan kjennelse avgis, efterat hesten er undersøkt av en dyrlæge, av en militærbefalingsmann (beordret dertil av regimentet overensstemmende med nærmere av Forsvarsdepartementet fastsatte regler) og 2 menn som regimentet tilkaller blandt 4 efter regimentschefens begjær.

14 juni. ring av herredsdommeren for et tidsrum av 4 år for ved-
Nr. 6. kommende fremmøtested opnevnte uvillige menn, som ikke er utredere og som, når de tilkalles, hver erholder godtgjørelse som bestemt i sportellovens § 90 for skjønnsmenn. Herredsdommeren opnevner tillike 4 varamenn. Enhver, som er opført på de i lov om domstolene § 79 omhandlede utvalg, er pliktig til å overta det heromhandlede hverv. Dog kan den som har forrettet i 4 år, i likeså lang tid undslå sig for påny å bli opnevnt.

Når en avdeling samles for å settes på feltfot eller til opprettholdelse av rettsordenen, kan, hvis ophold anses betenkelig, kjennelser om hestenes stand avgis av den som for tilfellet fører kommandoen, og en dyrlæge.

Med regimentschefens og vedkommende utreders samtykke kan kjennelser om den stand hvori hestene befinner sig, når de møter frem til tjeneste, og når de avleveres fra denne, avgis av den beordrede militære befalingsmann og en dyrlæge, uten tilkallelse av de opnevnte menn.

Alle de i denne paragraf omhandlede kjennelser innføres i protokoll efter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse.

De avgjørelser som i denne paragraf og §§ 2, 6, 8 og 11 er henlagt til regimentschefen, treffes ved bergartilleriet og Trøndelag ingeniørbataljon av bataljonschefen.

§ 6. Tjenestehester skal stå i rullen til det fylte 16de og trosshester til det fylte 18de år, med mindre de før blir udløste til den militære tjeneste. Er de ved den nevnte alder ennå fullkommen tjenstdyktige, kan regimentschefen dog, forsåvidt vedkommende utreder ønsker det, tillate at hestene blir stående lenger.

Når en hest ikke lenger anses dyktig, kasseres den av regimentschefen. Hvis kassasjon skjer, før hesten har nådd den lovbestemte alder, foretas kassasjonen av en nevnd, bestående av regimentschefen, avdelingens veterinær og en av bestyreren for vedkommende underavdelings hestedistrikt tilkalt utreder. Denne siste erholder skyss- og kostgodtgjørelse som bestemt for nevndens øvrige medlemmer. Hester som kasseres før nådd aldersgrense, skal samtidig takseres enten som slakt eller som bruksdyr av samme nevnd som foretar kassasjonen. Kassasjoner bør i regelen foretas ved slutningen av de årlige våbenøvelser.

Hester, som kasseres eller på grunn av alder settes ut, kan forsynes med kassasjonsmerke efter Forsvarsdepartementets nærmere bestemmelse.

§ 7. Tjenestehester skal, når de er i utredernes verge, holdes i god og tjenstdyktig stand, fores, røktes og stelles godt samt ikke benyttes til anstrengende reiser, til tungt og besværlig arbeide, til stadig skyssferd eller til driftskjørsel utenfor eget hjemmebruk. 14 juni.
Nr. 6.

Trosshestene skal alltid holdes i god tjenstdyktig stand, men for øvrig er utrederne ikke innskrenket i bruken av samme.

Hesten må ikke uten tillatelse av bestyreren for vedkommende eskadrons (batteris, kompanis) hestedistrikt være ute av kvarteret, en tjenestehest ikke over 3 døgn og en trosshest ikke over 14 døgn. Tillatelse til å slippe hestene på fjellbeite eller seterhavn må dog ikke nektes, med mindre tjenesten fordrer hestens nærværelse.

Umiddelbart forinnen hestene avgis til tjeneste, skal de ha vært tørrforet i minst 8 dager, forsåvidt meddelelsen om avleveringstiden mottas så betimelig at dette lar sig gjøre.

Forser noen utreder sig mot foranførte, ilegges han bøter.

Mellem hver gang, der ilegges bøter for ikke å ha holdt samme hest i tjenstdyktig stand, må være hengått et tidsrum av minst 3 måneder.

Forinnen bøter efter foranstående kan ilegges, skal en av regimentet beordret militær befalingsmann og 2 av regimentet overensstemmende med § 5 tilkalte uvillige menn besiktige hesten og avgi erklæring i sakens anledning. Kan 2 uvillige menn ikke uten vesentlig opphold eller utgift skaffes til stede, kan erklæringen avgis av 2 av den beordrede militære befalingsmann tilkalte utredere, som under straff av bøter er pliktige til å møte. Den utreder som antas å ha forsett sig, skal også opfordres til å uttale sig om saken.

Utreder, som er skyld i at hans hest blir udyktig til militær tjeneste, taper enhver rett til erstatning for hesten.

§ 9. Når et kvarter skifter eier eller bruker og der ikke er truffet mindelig overenskomst om hestens pris, blir denne å bestemme ved skjønn optatt på den tiltredende eiers bekostning av lensmannen og 2 av herredsdommeren opnevnte uvillige menn. Overskjønn finner ikke sted.

§ 11. Når hestene avleveres til tjeneste, skal de være forsynt med nytt og godt beslag, således som av regimentschefen anordnes.

Vedkommende kompani- (batteri-, eskadrons-)chef ved hvis avdeling hesten har tjenstgjort under våbenøvelsene, har å påse at hesten ved dens avgivelse fra tjenesten er forsynt med fullt brukbart beslag.

14 juni. § 13. Dersom en tjeneste- eller trosshest under bruk i
Nr. 6. tjenesten forkommer, kreperer eller kommer til sådan skade at den må kasseres, erholder utrederen hesten erstattet med dens fulle takstbeløp efter § 5, når den avgår innen utgangen av det kalenderår, hvori den fyller sitt 6te år; senere fradras 1/16 for hvert år og en tilsvarende del for hver måned hesten efter ovennevnte tidspunkt har stått i tjenesten. Herved iaktas at 15 dager og derover regnes for full måned, mens et dagtall under 15 ikke medregnes.

I erstatningsbeløpet fradras hestens takstverdi ved kassasjonen og hesten overlates utrederen til fri rådighet.

Er hesten død uten å være kassert, skal i erstatningen fradras det beløp, hvortil den enten som slakt eller på annen måte er utbragt.

Blir hesten syk under øvelsene, kan den hjemsendes til utrederen, der i så fall under den tid hesten ifølge vedkommende militære dyrlæges erklæring ikke kan eller må brukes, erholder den i § 15, 2 a bestemte godtgjørelse. Hesten tilses, så vidt fornødent, av vedkommende avdelings eller efter omstendighetene av en annen dyrlæge, og de dermed forbundne utgifter utredes av det offentlige.

Blir hesten under tjenesten så avmagret at den ikke er i tjenstdyktig og brukbar stand, bestemmer den av regimentet beordrede militære befalingsmann og 2 overensstemmende med reglene i § 5 tilkalte menn i hvor lang tid utrederen skal la hesten stå på kvarteret uten å brukes. For denne tid, der ikke må overstige 30 dager, erholder utrederen den efter § 15, 2 a bestemte godtgjørelse.

Overtrer en utreder i de nevnte tilfelle de ham om hestens avbenyttelse gitte forskrifter, taper han rett til godtgjørelse.

Fordres i tilfelle av krig, eller når hæren settes på feltfot, utreders eiendomsrett over deres tjeneste- eller trosshester avstått til det offentlige, blir hestene å erstatte efter den i nærværende paragraf opstilte regel med hensyn til hester, der kreperer i tjenesten. Det kvarter hvis hest således er erhvervet av det offentlige, fritas derhos for igjen å anskaffe ny hest, inntil der er hengått 3 måneder, efterat den avdeling hvortil kvarteret henhører, atter er blitt satt på fredsfot.

Når hæren atter settes på fredsfot, kan de således til det offentlige avståtte hester, der da måtte være i behold, mot erstatning efter samme regel som for avståelsen til det offentlige er bestemt, av vedkommende utredere innen en av Kongen fastsatt termin fordres tilbakelevert, hvorefter hestene, om de dertil fremdeles finnes brukbare, innsettes som kvarterhester uten fornyet taksasjon.

De hester som ikke på denne måte fordres tilbake, så 14 juni.
 vel som andre av det offentlige innkjøpte hester kan av ut- Nr. 6.
 rederne innen en av Kongen bestemt frist forlanges overlatt
 til remontering av ledige kvarterer mot erstatning efter takst,
 optatt overensstemmende med § 5, — forsåvidt hestene måtte
 være brukbare som kvarterhester og ikke ønskes anvendt til
 offentlig bruk eller overlatt officerer til tjenestehester. Ut-
 rederne ved den avdeling hvortil hestene hører, har fortrins-
 rett, og ønsker flere av dem samme hest, avgjøres saken ved
 loddtrekning.

§ 14. § 14 opheves.

§ 16. Når et tjenestekvarter er delt i to eller flere deler,
 og der mellom disse eiere er opprettet lovmedholdig kontrakt
 om hesteholdet, har det herved sitt forblivende; finnes ikke
 sådan kontrakt, eller dersom noget kvarter eller nogen sådan
 del av et kvarter, som vedvarende eller turvis har holdt tjene-
 stehesten, i fremtiden deles, skal der mellom samtlige kvarter-
 deler søkes tilveiebragt overenskomst angående hesteholdet.
 Overenskomsten blir å approbere av vedkommende kavaleri-
 deputasjon.

Blir eierne ikke enige, eller vil kavalerideputasjonen ikke
 approbere den av dem opprettede kontrakt, innsendes saken,
 etterat vedkommende formannskaps betenkning er innhentet,
 gjennom kavalerideputasjonen til Forsvarsdepartementet, som
 avgjør den på en for samtlige parter bindende måte. Ved av-
 gjørelsen bør så vidt mulig det gamle forhold søkes opprett-
 holdt.

Enhver kvarterdel, der ikke holder hesten, plikter, hvis
 ikke anderledes ved gyldig overenskomst er bestemt, årlig å
 utrede til dennes underhold en så stor del av 1600 kg. hoi
 som den part, kvarterdelen har i det samlede kvarters matri-
 kelskyld.

Bidraget blir under utpanningstvang å erlegge innen
 hvert års 2 februar. Blir partene under utpanningsfor-
 retningen ikke enige om den pris hvortil høiet skal ansettes,
 avgjøres spørsmålet av forretningens bestyrer og to tilkalt
 vidner, der må være uvillige menn.

Twist om, hvorvidt det hoi der leveres, er av forsvarelig
 godhet, avgjøres ved skjønn av lensmannen og 2 av herreds-
 dommeren opnevnte uvillige menn. Utgiftene ved skjønn
 betales av den hvem det går imot. Overskjønn finner ikke sted.

For den tid et kvarter ikke er forsynt med tjenestehest,
 ydes intet bidrag av de andre deler.

Så vel de av kavalerideputasjonen approberte kontrakter

14 juni. som de av departementet avsahte kjennelser skal tinglese
Nr. 6. for utrederens regning.

II.

Denne lov trer i kraft 1 januar 1930.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 14 juni 1929.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

B. Rolsted,
kst.

14 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles stadfestelse på vedtak av Horten bystyre i møte 15 april 1929 om forandring av § 25, 2net avsnitt, i de ved kongelig resolusjon av 9 september 1910, jfr. kongelige resolusjoner av 3 september 1920 og 9 mars 1923, stadfestede almindelige helseforskrifter.

Helseforskriftenes § 25, 2net avsnitt, vil efter forandringen lyde således:

I butikker og midlertidige utsalgssteder på torvet skal personer, som har fast arbeide med behandling av matvarer — særlig kjøtt samt brød og andre bakervarer, melk, fløte o. l. —, være iført rent antrekk, forklæ med brystsmekk og forærmer av hvitt lerret.

14 juni. **Kongelig resolusjon**, hvorved i henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles stadfestelse på vedtak av Trondhjem bystyre i møte 18 april 1929 om å sløife punkt 2 (om renovasjon) i det ved kongelig resolusjon av 14 februar 1919 stadfestede tillegg til de almindelige helseforskrifter for byen.

14 juni. **Bruksregler for Dragås—Holtål statsalmenning**, utferdiget av Landbruksdepartementet i medhold av lov om skogvesenet av 22 juni 1863 § 48.

§ 1. Bruksberettiget, som ønsker virke i almenningen i følgende hugsttermin, har innen 1 april å innsende til almenningsstyret skriftlig spesifisert oppgave over virket. Andragendet må være ledsaget av fyldestgjørende opplysninger om hvortil virket aktes anvendt, samt inneholde oppgave over vedkommende eiendoms navn, gnr. og bnr.

Til andragender som ikke er skriftlige eller som innkommer efter ovennevnte frist, tas intet hensyn med mindre særegne omstendigheter måtte være til stede.

§ 2. Når almenningsstyret har behandlet andragene, 14 juni. innsender dette til skogforvalteren en samlet oppgave over hvad der foreslåes utvist, særskilt for tømmer, ved og gjerdefang.

§ 3. Utblinkningen foretas ved skogforvalteren og må med hensyn til kvantum, treslag og dimensjoner skje efter hvad skogen antas å kunne avgi under forsvarlig drift.

Skogforvalteren sender almenningsstyret en oppgave over det utblinkede kvantum, som så fordeles og utvises av almenningsstyret.

§ 4. Hugst av trær som ikke er blinket og ikke utvist, er forbudt; herfra undtas hugst til setrene av tørt, nedfall og løvtrær til ved.

§ 5. All hugst, tilvirkning og oprenskning skal foregå i åvirketerminene som er juni måned for veden, og tiden fra 1 oktober til utgangen av februar for det øvrige virke. Ved og tørrskog er også tillatt å hugge i denne tid. Innen utløpet av november måned skal veden — tørrskog undtatt — være ordentlig sammenlagt i lett målelige lunner eller koster, som tydelig merkes med åvirkerens navn eller merke. Sammenlunningen av tømmer skal være tilendebragt innen utgangen av februar. I tilfelle av naturhindringer kan der av styret gis tillatelse til åvirkning utenfor de her bestemte tider.

§ 6. Utvisningen gjelder kun for den termin hvortil den er meddelt. Benyttes den ikke i rette tid, gjelder den den ikke lenger, og det utviste faller tilbake til skogen og kan ikke benyttes uten efter ny utvisning.

§ 7. Intet åvirke må bortføres fra åvirkestedet innen skogopsynet er varslet, så der er anledning til å besiktige virket. Enhver åvirker er pliktig til på opsynets forlangende å møte op i skogen og påvise det åvirkede. Uteblir nogen uten gyldig grunn, eller er hugsten uriktig utført, kan åvirket utvises til andre bruksberettigede, uten at åvirkeren kan fordre sig utvist annet virke isteden.

§ 8. Det åvirkede skal bortkjøres fra skogen den første vinter efter utvisningen. Har det vært uføre, kan det utkjøres den annen vinter innen utgangen av mars. Hvorvidt uføre har vært til hindring avgjøres av almenningsstyret.

§ 9. Ved hugst og drift blir for øvrig å iakttatt:

- a) Ingen stubbe av bar- eller løvtre må være mer enn 10 cm. fra høieste rotkant.
- b) Det utviste virke utnyttes fullt ut. I veden medtas toppen og de største grener.
- c) De bruksberettigede er forpliktet til å behandle omstående skog og særlig ungsbogen med størst mulig varsomhet.

14 juni. For øvrig har enhver å rette sig efter de forskrifter som måtte meddeles ham av opsynet.

§ 10. En bruksberettiget kan inntil videre helt eller delvis nektes ny utvisning, hvis han lar bevilget trevirke stå eller ligge, så det utsettes for skade.

§ 11. Den som har fått utvist virke, må ikke bytte, overdra eller avhende dette til andre eller anvende det til annen eller ringere bruk enn den, hvortil det er utvist. Bakhun efter skur av utvist tømmer er enhver bruksberettiget forpliktet til å hjemføre som ved eller gjerdefang.

§ 12. Overtredelse av disse regler er belagt med straff.

§ 13. De eldre bruksregler opheves.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søns boktrykkeri. Oslo.